

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyně Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobkyně: **Ing. E. O.**
zastoupena advokátem JUDr. Josefem Kopřivou
sídlem Vodičkova 709/33, Praha

proti

žalovanému: **ředitel Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy**
sídlem Sokolská 1595/62, Praha

o žalobě proti rozhodnutí ředitele Hasičského záchranného sboru ze dne 12. 3. 2020,
č. j. HSAA-15530-27/2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále též jen „městský soud“) domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2020, č. j. HSAA-15530-27/2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí ředitelky kanceláře ředitele Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy ze dne 3. 12. 2020, č.j. RV-SP-476/2019 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“). Tímto rozhodnutím byla žalobkyně odvolána podle § 28 odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „služební zákon“) ze služebního místa vrchní komisař – krizové a havarijní plánování a dnem 1. 1. 2020

zařazena podle § 32 odst. 1 písm. d) služebního zákona do zálohy pro přechodně nezařazené, a to z toho důvodu, že pozbyla fyzickou způsobilost požadovanou pro dosavadní služební místo, a zároveň ji nebylo možno ustanovit na jiné služební místo.

2. V odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo uvedeno, že žalobkyně nesplnila v roce 2019 fyzické testy, když sice splnila silový test (leh – sed), ale nesplnila test vytrvalosti (plavání). Tento test byl proveden podle pravidel uvedených v příloze č. 2 pokynu generálního ředitele Hasičského záchranného sboru České republiky č. 58/2008, kterým se stanovují požadavky na tělesnou zdatnost občana při přijímání do služebního poměru příslušníka Hasičského záchranného sboru České republiky a na tělesnou zdatnost příslušníka Hasičského záchranného sboru České republiky pro výkon služby na služebním místě, na které má být ustanoven a organizace zkoušek tělesné zdatnosti a tělesné přípravy (dále jen „Pokyn“), kdy žalobkyně ve své věkové skupině VK6 (tj. ženy ve věku 46 a více let) uplavala 200m v čase 7:56. K tomu, aby získala nejnižší počet bodů pro danou skupinu, však musela uplavat tuto vzdálenost v minimálním čase 7:07 minut. Následně byly stanoveny náhradní termíny ověření tělesné zdatnosti příslušníků, a to ve dnech 19. 9. 2019, 23. 10. 2019 a 13. 11. 2019, kterých se žalobkyně, ačkoliv na to byla opakovaně upozorňována, nezúčastnila. Do protokolu o nahlédnutí do spisu v průběhu správního řízení přitom potvrdila, že o náhradních termínech věděla. Správní orgán I. stupně tak uvedl, že žalobkyně porušila jiný zvláštní požadavek daný ustanovením § 19 odst. 6 zákona o služebním poměru, který stanoví, že jiným zvláštním požadavkem se pro účely zákona rozumí mj. způsobilost fyzická, a taktéž naplnila čl. 1 odst. 7 směrnice náměstka ředitele Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy č. 20/2019 (dále jen „Směrnice“). Vzhledem k tomu, že žalobkyni nebylo možné dle vyjádření personálního oddělení umístit na jiné služební místo, byla odvolána z dosavadního služebního místa a v souladu s čl. 1 odst. 8 Směrnice zařazena do zálohy pro přechodně nezařazené od 1. 1. 2020 na dobu tří měsíců. Zároveň byla upozorněna na skutečnost, že v této době bude moci požádat příslušného služebního funkcionáře o možnost znovu vykonat zkoušku a v případě, že ji v průběhu této doby úspěšně nevykoná, tak jí bude odejmuto osvědčení o tělesné zdatnosti a bude neprodleně propuštěna ze služebního poměru.
3. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně podala odvolání, o kterém bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím tak, že odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k námitkám žalobkyně uvedl, že pokud se domnívala, že rozhodnutí o ustanovení na služební místo bylo nesprávné, měla se proti tomuto rozhodnutí bránit. Tím, že tak neučinila, souhlasila s rozhodnutím a byla srozuměna i s nároky na toto služební místo. V den, kdy absolvovala fyzický test, byla skutečně naměřena teplota vzduchu 31,2°C, avšak žalobkyně měla dostatek času na vykonání opakované zkoušky fyzické zdatnosti, a byla prokazatelně vyzvána, aby se dostavila ke zkoušce fyzické zdatnosti v náhradních termínech, které byly stanoveny sdělením ředitele odboru č. 18/2019. Tuto skutečnost potvrdila sama žalobkyně ústně dne 29. 11. 2019 do protokolu o nahlédnutí do spisu č. j. HSAA - 15530-18/2019. Žalovaný uvedl, že nezbytnost přihlášení byla žalobkyni opakovaně připomínána jak individuálně ústně, tak v rámci porad oddělení.
4. Marným uplynutím všech náhradních termínů k vykonání zkoušky fyzické zdatnosti pozbyla žalobkyně fyzickou způsobilost požadovanou pro dosavadní služební místo. Na úseku kanceláře ředitele a úseku ekonomiky (kde jsou systemizována služební místa

ve skupině IV, ve kterých by žalobkyně fyzické testy splnila svým výkonem) nebylo žádné volné služební místo, a tudíž nebylo možné žalobkyni ustanovit na jiné služební místo. Vzhledem k tomu, že žalobkyně pozbyla fyzickou způsobilost požadovanou pro dosavadní služební místo a zároveň ji nebylo možno ustanovit na jiné služební místo, byly podle žalovaného naplněny zákonné podmínky § 32 odst. 1 písm. d) zákona o služebním poměru.

5. Žalovaný dále uvedl, že dne 28. 2. 2020 byla žalobkyně opětovně vyzvána, aby fyzické testy absolvovala, vrátila se zpět na služební místo a o změnu zařazení usilovala v rámci sboru ve služebním poměru. Tuto možnost žalobkyně odmítla s tím, že testy absolvovat nebude, jelikož „*i když je udělá, znovu nastoupí na místo, které neodpovídá její kvalifikaci.*“ Žalobkyně následně doložila žalovanému kopii lékařského posudku ze dne 16. 5. 2011 a kopii odborného nálezu Masarykovy nemocnice, Krajské zdravotní a.s. ze dne 9. 12. 2019 a doplnila, že fyzické testy nesplnila, neboť měla obavy, aby se u ní nepotvrdila diagnóza, na kterou zemřela její matka. Podstoupila vyšetření a zátěžový test, který však musel být kvůli výraznému zvýšení krevního tlaku ukončen. Žalobkyně uvedla, že pro zařazení do IV. skupiny je její zdravotní stav dostačující a pro zařazení do III. skupiny není schopna časový limit splnit. Nadto uvedla, že k poškození jejího zdravotního stavu došlo v důsledku špatného zacházení ze strany Hasičského záchranného sboru. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu však žalovaný uvedl, že žalobkyně mohla tyto skutečnosti tvrdit a důkazy uplatnit již dříve a v souladu s ustanovením § 82 správního řádu k takovým důkazům nepřihlédl. Nadto uvedl, že dle odborného nálezu ze dne 9. 12. 2019 byla fyzická zdatnost žalobkyně v normě.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

6. Úvodem podané žaloby žalobkyně konstatovala, že již v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně namítala, že toto rozhodnutí bylo pokračováním šikanózního postupu služebních funkcionářů, který podle ní trvá již po téměř dvě desetiletí. Žalobkyně byla podle Pokynu zařazena do IV. skupiny pro hodnocení tělesné zdatnosti, avšak v prosinci 2012 byla zařazena svévolně služebním funkcionářem do III. skupiny pro hodnocení tělesné zdatnosti, proti čemuž se bránila. Následně rozhodnutím kanceláře ředitele Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy bylo toto pochybení napraveno a opětovně byla zařazena do IV. skupiny pro hodnocení tělesné zdatnosti.
7. Dne 17. 5. 2013 byla žalobkyně propuštěna ze služebního poměru. Toto rozhodnutí bylo na základě rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 11. 9. 2018, Pl. ÚS 24/17 a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2018, č. j. 6 As 176/2017-96 zrušeno, a zpět do služebního poměru se měla žalobkyně vrátit nejpozději do konce roku 2018. Fakticky však měla možnost pokračovat ve služebním poměru až dne 4. 4. 2019, kdy však pečovala o svou nevléčitelně nemocnou matku, která dne ... zemřela. Na základě shora uvedeného byl jediný vhodný termín pro prokázání fyzické zdatnosti dne 19. 6. 2019, kdy však byly naměřeny extrémní teploty ve výši 30°C. Podle Pokynu lze disciplínu běh vykonávat pouze do 25°C, načež žalobkyně, ačkoliv nebyla plavec, v uvedený termín zvolila disciplínu plavání, kterou však splnila 33 vteřin po požadovaném limitu. Silový test splnila nad rámec požadovaných limitů.
8. Žalobkyně rozhodnutí služebních funkcionářů obou stupňů označila za zmatečná. Podle žalobkyně může být příslušník ze služebního místa odvolán pouze z taxativně stanovených

důvodů uvedených v § 25 a 26 služebního zákona. Ustanovení § 28 služebního zákona, podle něhož byla ze služebního místa odvolána, obsahuje pouze výčet záloh, do nichž musí být po odvolání z dosavadního služebního místa příslušník zařazen, pokud nemůže vykonávat službu na služebním místě.

9. Podle ustanovení § 32 odst. 1 písm. d) služebního zákona může být do zálohy pro přechodně nezařazené zařazen příslušník, který pozbyl zdravotní, fyzickou nebo osobnostní způsobilost požadovanou pro dosavadní služební místo, to znamená příslušník, jenž byl z dosavadního místa odvolán podle § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona. Podle § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona může být odvolán ze služebního místa pouze příslušník, který pozbyl fyzickou způsobilost pro výkon daného služebního místa, jež byla stanovena bezpečnostním sborem jako jiný zvláštní požadavek ve smyslu § 19 odst. 6 služebního zákona. Pro služební místo žalobkyně, které není vykonáváno v tzv. „přímém výkonu služby“, však žádný zvláštní požadavek nebyl dán. Ustanovení § 19 odst. 6 služebního zákona žalobkyně podle svého tvrzení nemohla porušit, jelikož obsahuje definici jiného zvláštního požadavku, kterým se *pro účely tohoto zákona rozumí způsobilost zdravotní, fyzická nebo osobnostní*. Žalobkyně taktéž nemohla porušit čl. 1 odst. 7 Směrnice, neboť dosud nepozbyla fyzickou způsobilost.
10. Žalobkyně uzavřela, že ani jedno z napadených rozhodnutí nevychází ze zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a že služební funkcionáři nesprávně posoudili právní otázky, protože nepostupovali podle ustanovení služebního zákona upravujících odvolání ze služebního místa a zařazování do zálohy pro přechodně nezařazené. V neposlední řadě nebyly splněny podmínky pro její odvolání ze služebního místa. Žalobkyně proto soudu navrhla zrušit napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
11. Ve vyjádření k žalobě žalovaný nejdříve shrnul průběh správního řízení, načež se vyjádřil k jednotlivým žalobním námitkám. Za jedinou relevantní označil námitku žalobkyně vztahující se k teplotě vzduchu a extrémní teplotě při termínu pro prokázání fyzické zdatnosti dne 19. 6. 2019. K tomu však poznamenal, že žalobkyně byla následně prokazatelně opakovaně vyzývána k vykonání opakované zkoušky fyzické zdatnosti, a to i během jednání odvolací komise v době, kdy již byla zařazena do zálohy pro přechodně nezařazené. Námitku ohledně nesprávného zařazení žalobkyně do III. skupiny pro hodnocení tělesné zdatnosti žalovaný považuje za irrelevantní a doplnil ji v tom, že se žalobkyně v roce 2014 ve skutečnosti nebránila proti nesprávnému umístění do skupiny, ale podala žádost o náhradu škody v souvislosti s nesprávným úředním postupem při obsazování volného služebního místa. K odvolací námitce, v níž žalobkyně poukazovala na to, že byla nesprávně zařazena do 8. tarifní třídy, pro kterou neměla žádnou kvalifikaci, žalovaný ověřil, že toto rozhodnutí nabylo právní moci, žalobkyně se proti němu nebránila a tím souhlasila s ustanovením na služební místo, s jehož nároky byla srozuměna. Nemohla tak s úspěchem argumentovat tím, že svým výkonem dosaženým při fyzickém testu by její výsledky postačovaly pro IV. skupinu pro hodnocení tělesné zdatnosti.
12. Výklad žalobkyně, podle něhož měla být odvolána podle § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona namísto § 28 odst. 1 písm. d) služebního zákona, je dle žalovaného nesprávný. Ustanovení, podle kterého byla žalobkyně odvolána ze služebního místa, tj. ustanovení § 28 odst. 1 písm. d) služebního zákona, je zjevně příkazující normou, která subjektům ukládá povinnost aktivního chování, jakkoli by bylo logické zařadit tuto povinnost pod

ustanovení § 25 odst. 1 písm. c) zákona o služebním poměru, které je vyjádřením důvodu pro odvolání příslušníka ze služebního místa. Do ustanovení § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona je naopak vtělen úmysl zákonodárce umožnit výkon služby příslušníka, který pozbyl zdravotní způsobilost požadovanou pro dosavadní služební místo, avšak jeho zdravotní stav umožňuje zastávat jiné služební místo.

13. Výklad žalobkyně, že pro její služební místo, které není vykonáváno v tzv. „přímém výkonu služby“ žádný zvláštní požadavek není dán a ustanovení § 19 odst. 6 služebního zákona porušit nemohla, podle žalovaného dezinterpretoval podstatu fungování celého systému stanovení podmínky fyzické způsobilosti. Žalobkyně učinila těžištěm sporu pouze právní posouzení rozhodných ustanovení služebního zákona a interních aktů řízení. Podle žalovaného je irelevantní, zda ustanovení § 19 odst. 6 služebního zákona žalobkyně porušila, jelikož byla odvolána podle ustanovení § 28 odst. 1 písm. d) služebního zákona. Žalovaný uzavřel, že s názorem žalobkyně na zmatečnost vydaných rozhodnutí nesouhlasí a navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
14. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného zopakovala, že byla odvolána ze služebního místa podle § 28 písm. d) služebního zákona, které odvolací důvod vůbec neobsahuje a byla zařazena do zálohy pro přechodně nezařazené podle § 32 odst. 1 písm. d) služebního zákona, které však předpokládá odvolání ze služebního místa podle § 25 odst. 1 písm. c) téhož zákona. Uvedený důvod – pozbytí fyzické způsobilosti – v době rozhodování vůbec neexistoval, neboť řízení o odnětí fyzické zdatnosti bylo zahájeno až 3 měsíce po vydání rozhodnutí o odvolání ze služebního místa. Žalobkyně nemohla být odvolána ze služebního místa z uvedeného důvodu, protože pro toto služební místo nebyl stanoven jiný zvláštní požadavek ve smyslu § 19 odst. 6 služebního zákona, ale obecný požadavek stanovený v § 79 odst. 4 služebního zákona.
15. K výkladu ustanovení § 28 služebního zákona žalobkyně doplnila, že dle jí citovaného komentáře povinnost odvolat ze služebního místa by měla být vyjádřena již v § 25 nebo 26 služebního zákona, nikoli v ustanovení § 28. Taktéž ustanovení § 32 odst. 1 služebního zákona předpokládá, aby byli příslušníci odvoláni ze služebního místa podle ustanovení § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona.
16. Žalobkyně dále v replice uvedla, že služební zákon ve své původní podobě neobsahoval možnost převést příslušníka, pokud nesplňoval způsobilost zdravotní, fyzickou nebo osobnostní, na jiné služební místo. Příslušník musel být propuštěn. Zákonem č. 530/2005 Sb., z jehož důvodové zprávy žalovaný citoval, byla tato možnost zakotvena, a to prostřednictvím zavedení jiného zvláštního požadavku, tedy nadstandardního požadavku na zdravotní, fyzickou nebo osobnostní způsobilost (§ 19 odst. 6 služebního zákona). Při ztrátě této nadstandardní způsobilosti pro služební místo může být příslušník převeden na jiné služební místo, pro které nadstandardní způsobilost stanovena není [§ 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona]. Žalovaný však již opomněl citovat důvodovou zprávu právě ve vztahu k ustanovení § 19 odst. 6 služebního zákona, podle kterého se jiným zvláštním požadavkem rozumí „*způsobilost zdravotní, fyzická nebo osobnostní. Toto rozšíření požadavku na služební místo je nezbytné pro výkon služby v některých speciálních útvech bezpečnostních sborů, například u Policie České republiky – výkon služby v zásahových jednotkách.*“ Teprve v této souvislosti lze podle žalobkyně pochopit smysl důvodové zprávy k § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona, že ztráta způsobilosti zdravotní, fyzické nebo

osobnostní nemusí být pokaždé takového rázu, aby bylo nezbytné ukončit služební poměr. Proto se zakládá možnost převést příslušníka na jiné služební místo přiměřené jeho způsobilosti. Ze zmíněných důvodů rozlišují vyhlášky o zdravotní a osobnostní způsobilosti mezi běžným služebním místem a služebním místem, pro které je stanoven jiný zvláštní požadavek (srov. § 2 vyhlášky č. 226/2019 Sb. a § 2 vyhlášky č. 487/2004 Sb.) Pokyn generálního ředitele hasičského záchranného sboru takové rozlišení služebních míst neobsahuje, neboť pro všechna se stanoví pouze obecný požadavek na fyzickou způsobilost.

17. Podle žalobkyně jsou ustanovení § 19 odst. 6 a § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona vodítkem pro služebního funkcionáře, v jakých případech má být příslušník převeden na jiné služební místo (a je tak chráněn před propuštěním) a v jakých případech musí být příslušník propuštěn. Není tedy na jeho uvážení, jak v konkrétním případě postupovat. Zcela zjevné to je podle žalobkyně u zdravotní způsobilosti, kde vyhláška zná dvě klasifikační značky „D“ – zdravotně nezpůsobilý pro výkon služebního místa a „D“ – zdravotně nezpůsobilý pro výkon služby v bezpečnostním sboru. První je určena pro příslušníky ustanovené na služebním místě, pro které je stanoven jiný zvláštní požadavek, druhá pro ostatní služební místa (a také pro příslušníka, který neztratil pouze nadstandardní požadavek, ale i požadavek potřebný pro výkon jakéhokoli služebního místa v bezpečnostním sboru). Neexistence rozdílného přístupu k jednotlivým služebním místům by byla právě tím faktorem, který by skutečně dezintegroval fungování stanovení způsobilosti, a to nejen způsobilosti fyzické.
18. Žalobkyně doplnila, že rozhodnutí ředitele Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy (č. j. HSAA-5315-4/2020), kterým jí bylo odňato osvědčení o tělesné zdatnosti, jí bylo doručeno až dne 4. 5. 2020, a tedy nemohla pozbyt fyzické způsobilosti, když v době rozhodnutí o jejím odvolání ze služebního místa nebylo rozhodnutí o odnětí osvědčení o tělesné zdatnosti ještě vůbec vydáno. Podle žalobkyně je pozbytí fyzické způsobilosti vázáno na odnětí osvědčení o fyzické zdatnosti. Příslušník, který nesplní zkoušku o tělesné zdatnosti, nemůže být zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené, natož potom na dobu omezenou služebním předpisem. Doba zařazení v záloze je zákonem omezena pouze v případě, že je do ní zařazen příslušník odvolaný z dosavadního služebního místa podle § 26 odst. 4 služebního zákona, jak to stanoví § 32 odst. 2 služebního zákona.

III. Posouzení věci soudem

19. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)].

Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

20. Při rozhodování v dané věci soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
21. Podle § 15 odst. 4 služebního zákona *za fyzicky způsobilého se považuje občan, který vyhovuje požadavkům na tělesnou zdatnost, jež stanoví ředitel bezpečnostního sboru služebním předpisem pro výkon služebního místa, na které má být ustanoven.*

22. Podle § 19 odst. 2 služebního zákona *nestanoví-li tento zákon jinak, musí příslušník pro služební místo, na které je ustanoven, splňovat vedle stupně vzdělání též požadavek oboru nebo zaměření vzdělání, jsou-li pro služební místo stanoveny, další odborný požadavek a jiný zvláštní požadavek, jestliže je pro toto místo stanoven.*
23. Podle § 19 odst. 6 služebního zákona *jiným zvláštním požadavkem se pro účely tohoto zákona rozumí způsobilost zdravotní, fyzická nebo osobnostní.*
24. Podle § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona *příslušník je odvolán z dosavadního služebního místa, jestliže pozbyl zdravotní, fyzickou nebo osobnostní způsobilost požadovanou pro toto místo.*
25. Podle § 25 odst. 5 služebního zákona *příslušník, který je odvolán z dosavadního služebního místa podle odstavce 1, 2 nebo odstavce 4, je ustanoven na jiné služební místo, pro které je stanovena stejná služební hodnost, a to i v jiném místě služebního působení.*
26. Podle § 28 odst. 1 písm. d) služebního zákona *příslušník, který nemůže vykonávat službu na služebním místě, musí být odvolán z dosavadního služebního místa a zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené.*
27. Podle § 32 odst. 1 písm. d) služebního zákona *do zálohy pro přechodně nezařazené se zařadí příslušník ve služebním poměru na dobu neurčitou, který pozbyl zdravotní, fyzickou nebo osobnostní způsobilost požadovanou pro dosavadní služební místo, a nelze jej ustanovit na jiné služební místo.*
28. Podle čl. 1 odst. 1 Pokynu pro účely hodnocení tělesné zdatnosti uchazečů o přijetí do služebního poměru příslušníka Hasičského záchranného sboru České republiky (dále jen „uchazeč“) a příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky (dále jen „HZS ČR“) se služební místa rozdělují do skupin podle zvláštního právního předpisu (dále jen „katalog“). Rozdělení služebních míst do skupin je uvedeno v tabulce č. 1. Podle této tabulky jsou pak neuvedené služební hodnosti (tj. včetně hodnosti žalobkyně) uvedeny ve skupině III, podle které výše nespecifikované vykonávané činnosti, při kterých bude uchazeč nebo příslušník HZS ČR předurčen pro činnost na místě zásahu (řídící důstojník, pomocník řídícího důstojníka, člen štábu velitele zásahu, člen výjezdové skupiny chemické laboratoře, zjišťování příčin vzniku požárů apod.) a výše nespecifikované vykonávané činnosti pro výkon služby na úseku IZS, operačního řízení, komunikačních a informačních systémů, speciálních a odborných služeb, požární prevence, civilního nouzového plánování a strategií, ochrany obyvatelstva, krizového řízení, psychologické služby, které nespádají do skupiny I nebo II.
29. Podle čl. 2 odst. 2 Pokynu za fyzicky způsobilého pro výkon služby na služebním místě ve skupině III (tabulka č. 1) se považuje občan nebo příslušník, který splní zkoušku absolvováním jednoho silového a jednoho vytrvalostního testu tělesné zdatnosti (dále jen „test“) a dosáhne ve své věkové kategorii alespoň stanoveného bodového minima v každém z nich (tabulka č. 3).
30. Podle čl. 2 odst. 7 Pokynu *zkouška občana nebo příslušníka musí být vykonána v období 60 kalendářních dnů před předpokládaným ustanovením na služební místo u HZS ČR. Příslušník vykonává zkoušku každoročně. Příslušník je povinen dle zákona podrobit se na výzvu služebního funkcionáře zkoušce. Příslušník, který přechází na služební místo zařazené do nižší skupiny, se podrobí zkoušce před ustanovením na toto služební místo.*

31. Podle čl. 4 odst. 2 Pokynu *v každé disciplíně je stanoveno bodové minimum v jednotlivém testu (tabulka č. 3), při jehož nesplnění je občan nebo příslušník, bez ohledu na součet bodů dosažených ve všech zvolených disciplínách, celkově hodnocen jako nevyhovující.*
32. Podle čl. 4 odst. 6 Pokynu *příslušník, který nesplní zkoušku ani v opravném, event. náhradním, termínu nebo se nepodrobí zkoušce nebo jehož osvědčení o tělesné zdatnosti pozbylo platnost, pozbývá fyzickou způsobilost pro výkon služby požadovanou pro dosavadní služební místo.*
33. Podle čl. 4 odst. 7 Pokynu *příslušník ve služebním poměru na dobu neurčitou, který pozbyl fyzickou způsobilost požadovanou pro dosavadní služební místo, a nelze jej ustanovit na jiné služební místo, se zařadí do zálohy pro přechodně nezařazené.*
34. Podle čl. 4 odst. 9 Pokynu *v době, kdy je příslušník zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené, může požádat příslušného služebního funkcionáře o možnost znovu vykonat zkoušku.*
35. Směrnicí náměstka ředitele č. 20/2019 bylo uloženo *Náměstkům ředitele HZS hl. m. Prahy a řediteli kanceláře ředitele HZS hl. m. Prahy zabezpečit účast všech příslušníků zařazených na svém úseku v jednom ze stanovených základních termínů.* Podle čl. 1 odst. 7 *Směrnice příslušník, který nesplní zkoušku ani v opravném, event. náhradním termínu nebo se nepodrobí zkoušce nebo jehož osvědčení o tělesné zdatnosti pozbylo platnost, pozbývá fyzickou způsobilost pro výkon služby požadovanou pro dosavadní služební místo. Tuto skutečnost oznámí vedoucí zkušební komise koordinátorovi, který předá zápis z průběhu zkoušek tělesné zdatnosti formou interního sdělení řediteli kanceláře ředitele HZS hl. m. Prahy.* Podle čl. 1 odst. 8 *Směrnice příslušník ve služebním poměru na dobu neurčitou, který pozbyl fyzickou způsobilost požadovanou pro dosavadní služební místo, a nelze jej ustanovit na jiné služební místo, se zařadí do zálohy pro přechodně nezařazené od 1. 1. Následujícího roku.* Podle čl. 1 odst. 10 *Směrnice v době, kdy je příslušník zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené, může požádat příslušného služebního funkcionáře o možnost znovu vykonat zkoušku.* Podle čl. 1 odst. 11 *Směrnice nesplní-li příslušník požadavky na tělesnou zdatnost úspěšným vykonáním zkoušky ve lhůtě tří měsíců ode dne zařazení do zálohy pro přechodně nezařazené, odejme se mu osvědčení o tělesné zdatnosti a neprodleně je propuštěn.*
36. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně byla zařazena na služebním místě *1. 4 vrchní komisař – 8. 2. – krizové řízení a havarijní plánování.* (viz rozhodnutí ředitele Hasičského záchranného sboru hl. m. Prahy ve věcech služebního poměru ze dne 5. 4. 2019, č. j. HSAA-4132-2019 a Příloha nařízení vlády č. 104/2005 Sb., kterým se stanoví katalog činností v bezpečnostních sborech). Činnosti, jimiž je definováno služební místo, na které byla žalobkyně zařazena, se podle Tabulky č. 1 Pokynu pro účely hodnocení tělesné zdatnosti, jakožto jiného zvláštního požadavku (požadavku fyzické zdatnosti), posuzují podle skupiny III. Žalobkyně si v den konání testu (19. 6. 2019) zvolila pro silový test disciplínu sed-leh a pro test vytrvalosti plavání 200 m. Pro úspěšné splnění fyzických testů jsou pro tyto disciplíny Pokynem stanoveny minimální bodové hranice, přičemž celkové bodové minimum je 42 bodů (Tabulka č. 3 Pokynu). Při silovém testu žalobkyně udělala 20 sed-lehů, test pro svou věkovou kategorii VK6 splnila (viz Pokyn, Příloha č. 2, tabulka *Bodové hodnocení disciplín 2a leh-sed a 2b – přednožování v lehu – ženy skupiny III a IV*) a obdržela 20 bodů. Vzhledem k tomu, že pro splnění disciplíny plavání byla stanovena

Pokynem minimální bodová hranice 28 bodů (Tabulka č. 3 Pokynu ve spojení čl. 4 odst. 2 Pokynu), musela žalobkyně ve své věkové kategorii VK6 zmíněnou vzdálenost zaplat nejhůře v čase 7:07 minut (Tabulka *Bodové hodnocení plavání 200 m – ženy skupiny III a IV*). Žalobkyně však vzdálenost 200 m uplavala v čase 7:56 minut, jak vyplývá ze zápisu z průběhu zkoušek tělesné zdatnosti ze dne 14. 11. 2019, což ostatně nerozporuje ani sama žalobkyně.

37. V žádném případě nelze přisvědčit námitce žalobkyně, že jediným termínem, kdy mohla testy fyzických předpokladů splnit, byl den 19. 6. 2019. Sdělením ředitele odboru č. 18/2019 ze dne 19. 9. 2019 byly stanoveny náhradní termíny ověření tělesné zdatnosti příslušníků na den 19. 9. 2019, 23. 10. 2019 a 13. 11. 2019. Žalobkyně přitom byla ze strany svých nadřízených na nutnost splnění testu opakovaně upozorňována, a to jednak v rámci porady ze dne 14. 10. 2019 (zápis z porady ze dne 14. 10. 2019, č. j. 15530-6/2019), a také v rámci porady ze dne 21. 10. 2019 (zápis z porady ze dne 21. 10. 2019, č. j. 15530-7/2019), přičemž na obou poradách byla žalobkyně osobně přítomna. Na nutnost přihlášení byla následně upozorňována elektronicky e-mailem vedoucího oddělení ochrany obyvatelstva ze dne 22. 10. 2019 (č. j. 15530-8/2019), e-mailem ředitele odboru ze dne 29. 10. 2019 (č. j. 15530-9/2019), dne 4. 11. 2019 opět v rámci porady (zápis z porady ze dne 4. 11. 2019, č. j. 15530-10/2019) a porady ze dne 11. 11. 2019 (č. j. 15530-11/2019). Jak vyplývá z vyjádření k nedostavení se ke zkoušce fyzické zdatnosti ze dne 15. 11. 2019 a taktéž ze zápisu o průběhu zkoušek tělesné zdatnosti ze dne 14. 11. 2019, žalobkyně se nezúčastnila ani jednoho z náhradních termínů. Žalobkyně prokazatelně o možnosti náhradních termínů věděla, což potvrdila i do protokolu o nahlédnutí do spisu a ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 29. 11. 2019. Nutno dodat, že i v průběhu řízení o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla žalovaným upozorněna na možnost, že pokud fyzické testy absolvuje, mohla by se vrátit zpět na služební místo, avšak k tomuto upozornění žalobkyně uvedla, že testy absolvovat nebude, protože pokud by je úspěšně absolvovala, znova by nastoupila na místo, které neodpovídá její kvalifikaci (zápis z jednání senátu poradní komise ze dne 28. 2. 2020). Z uvedeného je tak zřejmé, že žalobkyně, ačkoliv věděla o náhradních termínech pro ověření tělesné zdatnosti, a taktéž věděla o nutnosti jejich absolvování a splnění a následcích, které jejich neabsolvování (resp. nesplnění) může způsobit, se na testy nedostavila a dokonce jejich absolvování výslovně odmítla. Námitka žalobkyně, že jediným termínem, kdy testy fyzické zdatnosti mohla absolvovat, byl den 19. 6. 2019, je tedy zcela nedůvodná. Ze správního spisu naopak zřetelně plyne, že žalobkyně neměla žádnou snahu ani vůli požadované testy v náhradním termínu absolvovat.
38. Lze tak shrnout, že žalobkyně, ačkoliv si musela být vědoma toho, že pro služební místo, na které byla ustanovena a námitky proti tomuto ustanovení nevznesla (viz pravomocné rozhodnutí ředitele Hasičského záchranného sboru hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru ze dne 5. 4. 2019, č. j. HSAA-4132-1/2019) byly na základě Pokynu (čl. 1, odst. 1, čl. 2 odst. 1 a Tabulka č. 1 Pokynu) podle § 19 odst. 2 služebního zákona stanoveny mj. i jiné zvláštní požadavky, tj. požadavky na způsobilost fyzickou (§ 19 odst. 6 služebního zákona), tyto při pravidelném každoročním přezkušování stanoveném podle čl. 2 odst. 7 Pokynu nesplnila, o čemž prokazatelně svědčí zápis z průběhu zkoušek tělesné zdatnosti ze dne 14. 11. 2019, č. j. 1530-13/2019, a možných náhradních termínů pro jejich vykonání se bezdůvodně odmítla zúčastnit (zápis z jednání senátu poradní komise ze dne 28. 2. 2020, č. j. 1530-25/2019).

39. Mezi stranami je dále sporné právní posouzení rozhodných ustanovení služebního zákona a prováděcích právních předpisů. Žalobkyně tvrdí, že pro její odvolání ze služebního místa mělo být užito ustanovení § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona, žalovaný naproti tomu zastává názor, že správní orgán I. stupně postupoval správně, když žalobkyni odvolal a současně zařadil do zálohy podle ust. § 28 odst. 1 písm. d) služebního zákona.
40. Důvody pro odvolání příslušníka ze služebního místa jsou taxativně vyjmenovány v ustanovení § 25 odst. 1 služebního zákona, přičemž na případ žalobkyně by vzhledem ke shora uvedenému nejprůběhavěji dopadalo ustanovení § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona, tj. pozbytí fyzické způsobilosti požadované pro její služební místo jakožto jiného zvláštního požadavku ve smyslu § 19 odst. 6 služebního zákona. Ustanovení § 28 odst. 1 služebního zákona žádné důvody pro odvolání neobsahuje a pouze upravuje další postup poté, co nebude možné příslušníka zařadit na jiné služební místo (§ 25 odst. 5 služebního zákona). Ustanovení § 28 odst. 1 služebního zákona tedy nelze bez dalšího užít k odvolání příslušníka ze služebního poměru, neboť logicky navazuje na ustanovení § 25 odst. 1 služebního zákona. Jinak řečeno, s ohledem na existenci ustanovení § 25 odst. 1 služebního zákona nelze pro stejné důvody, které toto ustanovení uvádí jako důvody pro odvolání ze služebního poměru, na odvolání příslušníka ze služebního poměru pro ztrátu možnosti vykonávat službu z důvodu nesplnění fyzických předpokladů (ztrátu fyzické způsobilosti) požadovaných prováděcími předpisy (jak je uvedeno zejména v Pokynu) aplikovat výlučně ustanovení § 28 odst. 1 služebního zákona.
41. V této souvislosti lze odkázat na obdobnou věc, kterou v minulosti projednával Krajský soud v Brně pod č. j. 36 Ad 18/2012, a která byla opakovaně posuzována taktéž i Nejvyšším správním soudem. V tomto případě se jednalo o příslušníka Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje, který byl nejprve správním orgánem prvního stupně (ředitel kanceláře krajského ředitele Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje) odvolán ze služebního místa podle § 28 odst. 1 písm. d) služebního zákona, načež rozhodnutím o odvolání ředitel Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje prvostupňové rozhodnutí změnil a odvolal příslušníka podle § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona. Stejně jako je tomu v nyní projednávané věci, i v odkazované věci byl příslušník bezpečnostního sboru odvolán ze služebního místa pro nesplnění jiného zvláštního požadavku podle § 19 odst. 6 služebního zákona, nikoliv však z důvodu ztráty fyzické způsobilosti, ale z důvodu ztráty způsobilosti zdravotní. Obdobně, tedy za užití ustanovení § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona, postupoval např. i první náměstek policejního prezidia ve věci, kterou projednával zdejší soud pod sp. zn. 10 Ad 7/2016 (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2019, č. j. 10 Ad 7/2016-35).
42. Soud je tedy toho názoru, že správní orgány by měly v obdobných případech, tj. při odvolávání příslušníka ze služebního poměru a jeho následnému zařazení do zálohy ve výroku rozhodnutí užít ve spojení obě výše uvedená zákonná ustanovení, tedy odkázat na konkrétní důvod odvolání ze služebního poměru uvedený v ustanovení § 25 odst. 1 služebního zákona, a zároveň, pokud nebude možné příslušníka ve smyslu ustanovení § 25 odst. 5 služebního zákona přeradit na jiné služební místo, ve spojení s ustanovením § 28 odst. 1 služebního zákona rozhodnout o jeho odvolání a zařazení do příslušného druhu zálohy.

43. Na základě shora uvedeného lze shrnout, že žalovaný postupoval nesprávně, jestliže žalobkyni odvolal ze služebního místa a zařadil ji do zálohy pouze podle § 28 odst. 1 písm. d) služebního zákona. Soud tak musel zkoumat, zda se jednalo o natolik podstatnou vadu, pro kterou by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vztahující se k otázce chybějícího ustanovení ve výroku správního rozhodnutí plyne, že „[p]okud správní orgán ve výrokové části rozhodnutí (§ 68 odst. 2 správního řádu) neuvede všechna ustanovení, která zakládají porušenou právní normu, bude třeba v každém jednotlivém případě posoudit závažnost takového pochybení. Při úvahách, zda je neuvedení určitého ustanovení ve výrokové části odstranitelné interpretací rozhodnutí, bude významné zejména to, zda jasné vymezení skutku ve výroku rozhodnutí dovoluje učinit jednoznačný závěr, jakou normu pachatel vlastně porušil. Důležité bude též to, jaká ustanovení ve výrokové části správní orgán uvedl, a jaká neuvedl. Ke zrušení rozhodnutí bude třeba přistoupit i tehdy, nebude-li chybějící ustanovení zmíněno ani v odůvodnění rozhodnutí.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2017, čj. 4 As 165/2016-46). Tato úvaha je však plně aplikovatelná pouze na řízení ve věcech přestupků, které je svým způsobem specifické, neboť řízení o přestupku je třeba považovat za řízení, v němž se rozhoduje o oprávněnosti trestního obvinění ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a z toho důvodu jsou na něj také kladeny vyšší formálněprávní nároky.
44. Byť tedy odkaz na ustanovení zákona vymezující konkrétní důvod, pro který byla žalobkyně ze služebního místa odvolána, tj. důvod podle § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona, nebyl uveden ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani v jeho odůvodnění, přičemž dokonce nebyl uveden ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí, z obou rozhodnutí služebních funkcionářů, které je nutno posuzovat jako celek (k tomu viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 165/2018 – 40 ze dne 16. 8. 2018 nebo č. j. 6 Ads 134/2012 – 47 ze dne 27. 2. 2013), je naprosto zřejmé, že tímto důvodem byla právě ztráta fyzické způsobilosti žalobkyně. Jinými slovy řečeno, v odůvodnění obou rozhodnutí byly uvedeny důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání i úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení (srov. § 68 odst. 3 s. ř.), které lze zcela jednoznačně a bezvýhradně podřadit pod důvod pro odvolání příslušníka z dosavadního služebního místa podle § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona. Byť toto ustanovení žalovaný ani správní orgán I. stupně ve svých rozhodnutích neuvedli, v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a stejně tak v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zcela jednoznačně skutkově vymezeno, že žalobkyně byla z dosavadního služebního místa odvolána právě z tohoto důvodu. K tomuto lze podpůrně odkázat též na ustanovení § 50 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, podle kterého *dá-li zaměstnavatel zaměstnanci výpověď (§ 52), musí důvod ve výpovědi skutkově vymežit tak, aby jej nebylo možno zaměnit s jiným důvodem. Důvod výpovědi nesmí být dodatečně měněn* (zvýraznění podtržením textu bylo přidáno soudem).
45. Soud rovněž nemohl přehlédnout skutečnost, že důvod pro odvolání příslušníka zakotvený v § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona, tj. *pozbytí zdravotní, fyzické nebo osobnostní způsobilosti požadované pro dosavadní služební místo*, je v plném rozsahu obsažen též v hypotéze ustanovení § 32 odst. 1 písm. d) služebního zákona, které stanoví podmínky pro zařazení příslušníka do zálohy pro přechodně nezařazené. Výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně na ustanovení § 32 odst. 1 písm. d) služebního zákona výslovně odkazuje, a žalobkyni tudíž muselo být i z tohoto důvodu zřejmé, že služební funkcionář dospěl k závěru o naplnění hypotézy daného ustanovení, tj. k závěru, že pozbyla fyzickou

způsobilost požadovanou pro její dosavadní služební místo (a zároveň k závěru, že ji nelze ustanovit na jiné služební místo). Žalovanému je pak nutno přisvědčit v tom, že ustanovení § 28 odst. 1 písm. d) služebního zákona je příkazující normou, která služebnímu funkcionáři ukládá povinnost („*musí být odvolán*“) příslušníka z dosavadního služebního místa odvolat a zařadit jej do zálohy pro přechodně nezařazené. Odkaz na toto ustanovení ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byla žalobkyně odvolána ze služebního místa vrchní komisař – krizové řízení a havarijní plánování, proto nelze považovat za nesprávný.

46. Přestože tedy služební funkcionáři obou stupňů pochybili tím, že ve výrokové části rozhodnutí o odvolání žalobkyně z dosavadního služebního místa nebyl uveden odkaz na ustanovení § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona upravující důvod, pro který byla žalobkyně odvolána, se zřetelem k výše uvedenému se nejednalo o takovou vadu, která by měla za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
47. Pro úplnost k tomu soud dodává, že pokud by *in eventum* napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, lze důvodně předpokládat, že žalovaný by na základě spisového materiálu i na základě odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně nemohl dojít k jinému závěru, než ke kterému dospěl v napadeném rozhodnutí, tj. že existovaly důvody pro odvolání žalobkyně ze služebního místa z důvodu ztráty její fyzické způsobilosti a také důvody pro její zařazení do zálohy pro přechodně nezařazené. Žalovaný by tak v dalším řízení učinil jediné - změnil by výrokovou část rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak, že by do ní doplnil odkaz na chybějící ustanovení služebního zákona. Zrušení napadeného rozhodnutí pouze kvůli chybějícímu ustanovení § 25 odst. 1 písm. c) služebního zákona ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně by tak dle náhledu soudu představovalo přepjatě formalistický postup, který obecným soudům právem vytýká Ústavní soud.
48. Pokud žalobkyně závěrem namítala, že doposud nepozbyla fyzickou způsobilost, jelikož řízení o odnětí fyzické zdatnosti bylo zahájeno až tři měsíce po vydání napadeného rozhodnutí, považuje soud za nutné zdůraznit, že žalobkyně zřejmě zaměňuje pojmy „*pozbytí fyzické způsobilosti*“ a „*odnětí osvědčení o tělesné zdatnosti*“. K faktickému pozbytí fyzické způsobilosti u žalobkyně došlo dne 31. 12. 2019, jelikož k tomuto datu nesplnila svou povinnost vyplývající z podzákonného předpisu, kterým byla povinna se řídit, a to konkrétně čl. 2 odst. 2 a 7 Pokynu, který stanovuje povinnost vykonávat zkoušku fyzické zdatnosti každoročně. Tím, že v požadovaném termínu tuto zkoušku nesplnila, pozbyla ve smyslu čl. 4 odst. 6 Pokynu fyzickou způsobilost pro výkon služby. Následně, tedy již v době, kdy pozbyla fyzickou způsobilost k výkonu služebního místa a byla přerazena do zálohy, měla žalobkyně možnost podle čl. 4 odst. 9 Pokynu vykonat tuto zkoušku znova, což však odmítla. Až poté správní orgán I. stupně zahájil řízení o odnětí osvědčení o tělesné zdatnosti (nikoliv řízení o odnětí fyzické zdatnosti, jak nesprávně uváděla žalobkyně). Osvědčení jakožto jeden z typů aktů veřejné správy, který nezakládá (respektive neruší či nemění) práva a povinnosti svých adresátů, jako je tomu v případě správních rozhodnutí, na rozdíl od jim blízkých deklaratorních rozhodnutí, není ani prostředkem k řešení sporných skutečností či autoritativnímu odstraňování pochybností. Podstatné je, že osvědčeními správní orgány pouze „*osvědčují existenci nesporných skutečností, které jsou jim z jejich úřední činnosti známy; nepředpokládá se zde provádění dokazování, aplikace diskrečního oprávnění či výklad neurčitých právních pojmů. Správní*

orgán osvědčení vydá (popřípadě posupuje dle § 155 odst. 3 správního řádu), lze-li skutečnosti, které mají být osvědčeny, ověřit pouhým nahlédnutím do spisového materiálu, evidence či databáze, vyplývají-li nepochybně z dokladů předložených žadatelem apod.“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 5. 2010, čj. 2 Ans 1/2009-71). Nadto ze zákona i z Pokynu vyplývá, že pozbytí fyzické způsobilosti není vázáno na odnětí osvědčení, ale na skutečnost, že příslušník fyzické testy nesplní podle podmínek tak, jak jsou v Pokynu stanoveny. Tento závěr potvrzuje i komentářová literatura, podle které je podle § 25 odst. 1 služebního řádu „příslušník obligatorně odvolán ze služebního místa, jestliže bylo jeho služební místo z organizačních důvodů zrušeno, zanikla platnost jeho osvědčení, je-li osobou určenou ke styku s utajovanými informacemi, případně pozbyl zdravotní, fyzickou nebo osobnostní způsobilost požadovanou pro toto místo.“ (Chrobák, J., Zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů: praktický komentář, Wolters Kluwer, 2019). Žalobkyně zcela prokazatelně podmínky ve smyslu čl. 2 Pokynu, zejména tedy z důvodu podle čl. 2 odst. 7 tohoto Pokynu, nesplnila, čímž ke dni 31. 12. 2019 pozbyla fyzickou způsobilost, byť řízení o odnětí osvědčení o tělesné zdatnosti bylo zahájeno až později. Jinými slovy řečeno, soud má za nepochybné, že žalobkyně fyzickou způsobilost pro výkon služby pro dosavadní služební místo pozbyla již ke dni 31. 12. 2019, a rozhodnutí o služebním funkcionáře o jejím odvolání z tohoto služebního místa a zařazení do zálohy s účinností od 1. 1. 2020 tedy bylo správné. Nic na tom nemohla změnit skutečnost, že řízení o odnětí osvědčení o tělesné zdatnosti bylo zahájeno ještě v době, kdy bylo rozhodováno o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy v době, kdy napadené rozhodnutí ještě nebylo vydáno.

IV. Závěr a náklady řízení

49. Soud neshledal žalobu jako celek důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Učinil tak bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonné podmínky (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
50. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovanému, jenž byl ve věci úspěšný, totiž žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší

správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. října 2020

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu